

Case 3:

Etisk dilemma i terminalt forløb med hjernekræft

Mettes situation

Mette der er 42 år gammel, blev diagnosticeret med hjernekræft under sin 3. graviditet. Hun har gennemgået tre operationer og flere omgange kræftbehandling i form af strålebehandling og forskellige linjer kemoterapi. Hendes forventede restlevetid er meget begrænset.

Mette er når hun er frisk velfungerende kognitivt, men hun har svært ved at overskue familien med 3 små børn. Hun har tiltagende hovedpine, er træt og er lyssky.

Mette kommer til samtale i Afdeling for Kræftbehandling for at få svar på de seneste prøver som viser fornyet vækst af hendes tumor og for at drøfte behandlingsmulighederne.

Om Mette

Mette bor sammen med sin mand Flemming og deres tre børn Anna på 6 år, Benjamin på 9 år og Laura 11 år. Hun ønsker at gøre alt for at holde sygdommen i ro, så hun kan være der længst muligt med sine børn. Samtidig oplever hun at behandlingens bivirkninger begrænser hendes mulighed for at deltage i hverdagen med familien.

Dilemma

- Der er mulighed for en sidste linje kemoterapi som 5-10 % af patienterne vil have gavn af i form af en forlænget overlevelse på 1-2 måneder. Alle patienter får bivirkninger i større eller mindre grad, typisk i form af knoglemarvspåvirkning samt kvalme og opkastninger, men det kan også være påvirkning af lunge, nyre og leverfunktion.
- Mette ønsker ikke behandling der kan forringe hendes livskvalitet yderligere, da det som hun siger ikke ændrer på at hun kommer til at dø snart af sin sygdom
- Flemming er meget insisterende på at Mette skal prøve den nye behandling, for han ikke kan bære tanken om at han og børnene skal miste hende.

Spørgsmål til gruppen:

Hvordan kan vi være med til at hjælpe Mette med at balancere ønsket om livslængde med ønsket om livskvalitet i den sidste tid? Hvad er vigtigt at huske? Og hvordan ville det udspille sig i praksis?

